

1. Jezus zoekt ons op, daar waar wij zijn

Wie loopt er nu weg, vlák voor de ontkenning?! Net voor de grote ommekeer, op het moment vlák voordat er die enórme doorbraak is... weggaan. Dat doé je toch niet? En toch is dat preciés wat die twee volgelingen van Jezus doen, op de avond van de eerste Paasdag. Twee leerlingen van Jezus, Kleopas en zijn vriend. Ze behoren niet tot die kleine kring van twaalf leerlingen van Jezus, inmiddels elf, Judas is er niet meer bij. Nee, Kleopas en zijn vriend behoren tot een grotere kring van leerlingen. Ze hebben Jezus meegemaakt, ze hebben héél veel van Hem gezien en gehoord. Maar nu zitten ze in de put, ze zijn volslagen teleurgesteld. Ze hebben zóveel verwachting gehad van Jezus. Ze dachten: 'Hij is de Verlosser! Hij zal het weer goedmaken voor Israël! Dat de relatie met God weer helemaal in orde komt, dat het volk Israël weer voor God in vuur en vlam zal staan, en Hij zal ook wel de Romeinen het land uit jagen, die gehate bezetters.' Dat hebben ze gedacht, gehoopt, gebeden. En dan nu dít! Jezus is gevangen genomen. Hij is gemarteld, veroordeeld, aan een kruis gehangen, gestorven, begraven. En met het lichaam van Jezus is hun hoop ook begraven. Diep in het graf...

Het is nu al de derde dag. En nu denken Kleopas en zijn vriend: 'Nou ja, laten we nu maar naar huis gaan. Wat moeten we hier nog in Jeruzalem? Jezus is er toch niet meer.' En dat lijkt logisch, maar als je erover nadenkt, is het volstrekt bizar! Drie keer heeft Jezus het gezegd, tijdens Zijn leven op aarde, heel nadrukkelijk en heel duidelijk: 'De Zoon des mensen móét sterven, Ik zal gekruisigd worden, máár: blijf moed houden, want op de derde dag zal Ik opstaan!' Van te voren heeft Hij dat drie keer gezegd. En nu ís het de derde dag, en wat gebeurt er? Die ochtend zijn er vrouwen naar de leerlingen toegekomen, en zij hebben het uitgeroepen: 'Het graf is leeg! En we hebben engelen gezien, die hebben gezegd, dat Jezus leeft! Hij is opgestaan!' Petrus en Johannes zijn gaan kijken, en inderdaad: het graf was leeg!

En op dát moment, terwijl je denkt: 'Er is zó iets wonderlijks gebeurd, nú zullen we het gaan zien, de grote doorbraak van God!', op dát moment zeggen deze leerlingen: 'Laten we maar naar huis gaan... We hebben hier toch niks meer te zoeken.'

Voelt u wel, dat die hele wandeling naar Emmaüs één groot stuk ongeloof is? Als er nu één moment is waarop ze er moeten zijn, daar in Jeruzalem, dan is het wel nú! Op de derde dag! Nú gaat het gebeuren. Maar nee hoor, daar lopen ze, druk in gesprek, met zó'n gezicht. 'Met somber gelaat', staat er in vers 17. Maar juist deze twee mensen, die maar niet uit de cirkel van hun ongeloof kunnen komen, juist deze twee vrienden, die vlák voor de ontkenning weglopen, juist deze mensen worden persoonlijk door Jezus opgezocht. Jezus zoekt ze op waar zij zijn. *God begint waar een mens zich bevindt.*

U zit hier in de kerk en u denkt misschien: 'Ja, ik ben gekomen voor één van die vier, daar vooraan, maar als ik heel eerlijk ben, dan weet ik het allemaal niet zo, met dat geloof. En Jezus, die is opgestaan uit de dood. Het is een bijzonder verhaal, maar moet je dat nou allemaal letterlijk nemen? Ik kan dat niet zo... Die boodschap van Jezus, die is voor al die andere mensen hier. Maar niet zo voor mij.' En wat gebeurt er? Jezus heeft uitgerekend u, uitgerekend jou op het oog, vanmorgen. Hij zoekt je op!

Misschien denkt u: 'Ik zou het zo graag willen geloven, wanhopig zoek ik naar dat geloof, maar het lijkt wel alsof het me bij de handen afbreekt.' En Jezus zegt: 'Daarom kom Ik vandaag naast jou lopen. Ik ga met je mee op jouw levenspad.'

Jezus komt binnen in ons leven, precies waar wij zijn. Nú! Ik weet niet wat uw situatie nu is. Ik weet niet waar jij nu staat. Misschien ben je blij! Ben je vol geloof. Of je bent moe. Of verdrietig. Of boos of bitter. Jezus komt binnen, en Hij loopt samen met je op. En dan gaat Jezus vragen stellen: 'Waar hebben jullie het over? Wat zijn dat voor gesprekken, die jullie voeren?'

2. Als Gods Woord opengaat, gaat je hart branden!

Van stomme verbazing blijven ze stilstaan, Kleopas en zijn vriend. Maar ze herkennen Jezus niet. 'Hun ogen waren bevangen', schrijft Lukas, het lijkt wel of ze een black-out hebben. 'Begrijpt U dat niet?' zegt Kleopas. 'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat U dat niet weet?!' Het klinkt niet echt beleefd. Maar Jezus blijft uitnodigen: 'Wat dan?'

Weet u, als Jezus in je leven komt, dan vraagt Hij eerst wat er aan de hand is. 'Waar ben je mee bezig? Wat is er aan de hand met je?' Hij geeft je de gelegenheid je eigen verhaal te vertellen. En als je gaat vertellen, dan komen ook al die rare dingen aan de orde. Deze mensen, ze vertellen ijskoud: 'Ja, vanmorgen was het graf leeg, een paar vrouwen hebben engelen gezien, die zeiden dat Jezus was opgestaan. Een paar van ons zijn het gaan checken en het was waar, alleen Hém hebben ze niet gezien.' Zouden ze nu niet in de gaten hebben, op het moment dat ze dát vertellen, dat het dan ráár is om van Jeruzalem wég te lopen?

Jezus houdt het nu dan ook niet meer voor Zich! 'O, onverstandigen en tragen van hart. Waarom geloven jullie de Bijbel niet?! Het stáát er allemaal al! Je hád het kunnen weten!' En dan begint Jezus, en Hij legt het helemaal uit. De hele Bijbel komt aan de orde. Bijbelgedeelte na bijbelgedeelte wordt door Jezus verklaard. En terwijl ze zo aan het lopen zijn, gaan de harten van die twee vrienden branden van een diep enthousiasme. Van een diepe vreugde. Van een enorme bewondering voor God. 'Inderdaad! Waarom hebben we nooit goed naar die Bijbel geluisterd?!' Het staat er, in Jesaja 53: 'Om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden werd Hij verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.' En in Psalm 22, geschreven 1000 vóór Christus, daar staat het al: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten? Ze doorboren mijn handen en voeten. Zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij. Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad.' Alles wat er met Jezus gebeurd is, het staat er al, honderden jaren eerder geschreven. Ook de opstanding! Psalm 16: 'Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees (mijn lichaam) zal in veiligheid wonen; want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien.'

Terwijl Jezus met die twee mensen oploopt, wordt álles anders in hun leven. Gaandeweg wordt het duidelijk! Het

leven van Jezus is niet mislukt! Nee, juist door aan het kruis te gaan heeft Jezus ons gered! Hij stierf in onze plaats, om de straf te dragen voor onze zonden. En juist door te sterven kon Hij ook opstaan. Juist zó kon Hij van binnenuit de dood openbreken, kapot breken, voorgoed! Later zeggen ze het tegen elkaar: 'Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?' Kijk, en dat is nou precies waar het om gaat in je leven! Dat de Bijbel voor je opengaat! Dat de Woorden van God tot leven komen. Als dat gebeurt, dan word je een ander mens! Deze twee mensen liepen net nog met een somber gezicht. Maar nu die Bijbel opengaat, nu brandt hun hart! Van blijdschap! Van enthousiasme! Van liefde tot God! En als ze dan aangekomen zijn, in Emmaüs, waar ze wonen, dan zeggen ze tegen Jezus: 'U gaat toch niet verder? Blijf bij ons! Kom binnen! Wij willen méér weten! Open voor ons nog méér van die Bijbel!'

Vanmorgen, hier in de Ontmoetingskerk, komt Jezus binnen en Hij zoekt u op, daar waar u bent. En dit Woord van God geldt ook voor jouw leven, ook voor uw leven: er is een Verlosser gekomen, die gestorven is en opgestaan, ook voor jou! Er is nieuwe hoop, ook voor u! Als de Bijbel opgaat in uw leven, dan gaat ook uw hart branden van vreugde! Jezus is opgestaan! Hij leeft! Ook nu! Geloof is niet een oud verhaal, het is geen stoffige mythologie, het is volstrekte realiteit, ook vandaag, ook nu! Niet voor niets zijn hier vier jongeren, die heel bewust 'Ja' zeggen tegen God. Je zegt geen 'ja' tegen een sprookje! Nee, Jezus leeft, ook nu! En ieder van ons, kan het zélf ervaren, heel concreet, dat Hij in je leven aanwezig wil zijn. Dat Hij je leidt, dat je contact met Hem mag hebben. Hij maakt je leven nieuw. Wat is daarvoor nodig? Dat de Bijbel opengaat!

3. Gods Woord transformeert je hele leven

'Ja,' zegt u misschien, 'maar die Bijbel is een moeilijk boek...' Nou, dat is ook wel zo. Maar daarom is er elke week uitleg. Minstens één keer op een zondag, en vaak twee keer. Dat is niet voor niets! Die vrienden daar in Emmaüs, die krijgen er geen genoeg van! Als je eenmaal in vuur en vlam staat voor God, dan word je hongerig. Hongerig naar méér van God, méér van Zijn Woord. Aan het begin van de dienst lezen we die tekst uit Jeremia:

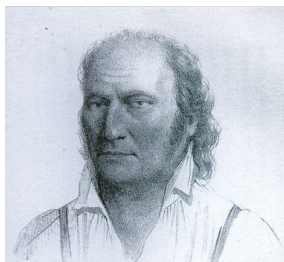
'Telkens als ik Uw woorden hoorde, nam ik ze als voedsel tot mij. Ik at ze op! Uw Woord was mij tot vreugde en blijdschap van mijn hart; want Uw naam is over mij uitgeroepen, HERE, God der heerscharen!'

Gods Woord, dat gaat open in de kerk. En ook op een Bijbelkring. Zit u al op een kring? En jij? Dat is een enorme stimulans om met die Bijbel bezig te zijn. En voor uzelf? Leest u zelf uit de Bijbel? En bidt u het dan: 'Here God, open Uw Woord voor mij'? Als u dat doet, dan zult u eens wat zien! U zult echt verwonderd staan!

Als je hart brandt, dan wil je méér! Ik las een interview met Klaas Huizinga, die werkte met studenten in Zuid-Korea. In Zuid-Korea hebben heel veel mensen Jezus Christus ontdekt. In dat interview zei hij dit: 'In de evangelisatie is een enorme vrucht te zien. Ik herinner me een kamp in de noordelijke provincie Kangwondo: 45 niet-christenen kregen achttien uur per dag bijbelstudie, preken, zelfs bidstonden! Op één na koos iedereen voor het volgen van Jezus. De meesten zijn nu volwassen christenen.' De boodschap van God transformeert je hele leven, je hele bestaan wordt er anders van.

Wilt u nog een voorbeeld? De Bounty was een schip van de Engelse Marine, in de 18e eeuw. En in 1789 brak er op de

Bounty muiterij uit, midden op de Grote Oceaan. Kapitein Bligh werd door de muiters zonder pardon in een sloep gezet, met 18 andere zeelieden, en de rest voer gewoon weg, 25 man. U begrijpt: daar stond de doodstraf op. Dus die muiters, die zijn eigenlijk vogelvrij. Waar moeten ze heen? Eerst varen ze naar Tahiti, en daar ontvoeren ze een heel aantal mensen. En dan stuiten ze op een onbewoond eilandje, dat verkeerd op de zeekaarten staat: het eilandje Pitcairn. Daar gaan ze aan land. Ze steken het schip in brand, het zinkt, en zo kan geen mens ze meer vinden. Het lijkt prachtig! Een tropisch eiland, een 'stukje paradijs op aarde', mooie vrouwen, uit Tahiti meegenomen. Maar het wordt één grote, doffe ellende. Eén en al haat en nijd, de mensen uit Tahiti worden als een soort slaven misbruikt, constant zijn er mensen dronken, en de één na de ander wordt vermoord. Na tien jaar is er nog één man in leven

John Adams

op het eiland, John Adams. En er zijn 11 vrouwen en 23 kinderen. Dat is de hele bevolking van het eiland. Tot zover is het verhaal bekend geworden, er zijn verschillende boeken over geschreven, en het is vier keer verfilmd, de laatste keer met Mel Gibson en Anthony Hopkins. Maar weet u hoe het verder ging? In de zak van een oud vest vindt John Adams een bijbel. Hij slaat

hem open en hij gaat lezen. En daar, op dat eilandje, midden in die eindeloze Grote Oceaan, komt Jezus als het ware naast John Adams lopen. God begint waar John Adams zich bevindt. In dit leven, dat getekend is door muiterij, alcoholisme, misbruik en moord gaat het Woord van God open. En John komt tot inkeer. Van binnenuit wordt hij een ander mens. Hij gaat de boodschap van de Bijbel ook doorgeven, aan de vrouwen en aan de kinderen. En iedereen verandert. Er bloeit een samenleving op. En er komt saamhorigheid. Mensen krijgen oog voor elkaar. Als het Woord van God opengaat, dan bloei je op, als mens! In 1808 wordt de groep ontdekt. Maar John Adams, de muiter, hij wordt niet gevangen genomen. Hij krijgt niet de strop, maar hij krijgt gratie. Waarom? Omdat iedereen het een wonder vindt, wat er gebeurt is!

4. Diezelfde Heer leeft nu! Hij geeft diepe vreugde!

Als de Bijbel voor je tot leven komt, dan verandert alles! Die twee mensen daar in Emmaüs, die gaan aan tafel met hun gast. Maar wat zien ze? De gást begint! Hij neemt het brood, Hij spreekt er de zegen over uit en Hij gaat het breken en uitdelen! Hij heeft het voor het zeggen gekregen in hun leven. Hij is Heer! En opeens gaan hun ogen open! Het is Jezus! Kijk, de littekens in Zijn handen! Jezus leeft! Juist bij het breken van het brood, in het Avondmaal, laat Jezus zien wie Hij is. Dat Hij voor ons Zijn leven gaf. Dat Hij ook jou, ook uw Redder wil zijn!

Brandende harten! Die twee mensen, die vliegen terug naar Jeruzalem! Zelfs al is de zon al onder, al is het al pikdonker op de weg. Ja, als je Jezus hebt herkend, dan kun je dat niet meer voor je houden. Dan wil je dat doorgeven aan anderen! Toch?! En als ze binnenkomen, dan roept iedereen het uit: 'De Heer is werkelijk opgestaan!' Het is één grote feestvreugde!

En diezelfde Heer, gemeente, diezelfde Heer leeft ook nu! Hij wil ook in uw leven, ook in jouw leven Zijn Woord openvouwen. Zoek Hem! Zoek Hem met alle vezels van je bestaan en je hart zal branden van liefde! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl